

UCHWAŁA Nr 391 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 października 1961 r.

zmieniająca uchwałę nr 187 z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 1. W uchwale nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 58, poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Zarządzający rewizję może zwrócić się do swego zwierzchnika z wnioskiem o włączenie do czynności rewizyjnych pracowników specjalistów z innych komórek lub rzeczoznawców z zewnątrz.

2. W uzasadnionych organizacyjnie przypadkach specjaliści o przygotowaniu technicznym mogą być na stałe zatrudnieni w charakterze rewidentów w komórkach organizacyjnych, do których zakresu działania należą zagadnienia księgowo-rewizyjne.”

2) po § 12 dodaje się:

a) § 12a w brzmieniu:

„§ 12a. 1. Rewidentom mogą być przyznawane nagrody za wykrywanie przestępstw gospodarczych. Nagrody te nie mogą wynosić mniej niż 500 zł, jak również nie mogą przekraczać 3-miesięcznego wynagrodzenia rewidenta. Przyznanie tego rodzaju nagrody nie pozbawia rewidenta prawa do otrzymania nagród i premii z innych tytułów.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do utworzenia funduszu nagród dla rewidentów za wykrywanie przestępstw gospodarczych.

3. Na umotywowany wniosek właściwych ministrów (przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych) Minister Finansów przekazuje im z funduszu określonego w ust. 2 odpowiednie środki finan-

sowe na wypłatę nagród dla rewidentów, którzy wykazali się szczególnymi osiągnięciami w wykrywaniu przestępstw gospodarczych.

4. Ministrowie (przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych) wypłacają rewidentom nagrody ze środków przyznanych im przez Ministra Finansów w oparciu o regulamin uzgodniony z Ministrem Finansów.

5. Zobowiązuje się Ministra Finansów do przygotowania wytycznych, na których podstawie będą opracowane regulaminy, o których mowa w ust. 4.”

b) § 12b w brzmieniu:

„§ 12b. 1. Rewidentom i osobom kierującym pracą zespołu rewidentów powołanym w resortach i prezydiach rad narodowych może być przyznane wynagrodzenie funkcyjne w wysokości do 500 zł miesięcznie.

2. Rewidentom i osobom kierującym pracą zespołów rewidentów wpisanym na listę dyplomowanych biegłych księgowych przysługuje wynagrodzenie funkcyjne w granicach od 500 do 1.000 zł miesięcznie.

3. Decyzje o przyznaniu wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, podejmuje właściwi ministrowie (prezydium rad narodowych). Wypłata tych wynagrodzeń będzie dokonywana w ciężar kosztów lub budżetu jednostek organizacyjnych zatrudniających rewidentów.

4. Przyznanie wynagrodzenia funkcyjnego nie pozbawia rewidenta prawa do otrzymywania dodatków, nagród i premii.

5. Wypłatę wynagrodzenia funkcyjnego, o którym mowa w ust. 2, wstrzymuje Minister Finansów w razie:
- 1) zrzeczenia się przez rewidenta tytułu zawodowego „dyplomowanego biegłego księgowego”,
 - 2) skreślenia z listy dyplomowanych biegłych księgowych.”;
- 3) po § 13 dodaje się § 13a w brzmieniu:
- „§ 13a. 1. Uspołecznione jednostki organizacyjne będące kontrahentami jednostki rewidowanej obowiązane są, na pisemny wniosek organu zarządzającego rewizję, udostępnić rewidentowi wgląd do dokumentów, dotyczących obrotów z jednostką rewidowaną, jak również umożliwić mu sporządzenie odpisów i wyciągów. Odpis wniosku należy przesłać do wiadomości jednostki nadrzędnej kontrahenta.
2. Jeżeli przed przystąpieniem do rewizji, w toku jej przeprowadzania lub po jej zakończeniu okaże się, że jest celowe kompleksowe zbadanie przebiegu określonych operacji gospodarczych u wszystkich lub niektórych kontrahentów biorących udział w tych operacjach, organ zarządzający rewizję zwraca się do właściwych jednostek nadrzędnych z wnioskiem o:
- 1) zbadanie przebiegu określonych operacji gospodarczych u poszczególnych kontrahentów jednostki rewidowanej lub o
 - 2) równoczesne dokonanie skoordynowanego zbadania przebiegu tych operacji u wszystkich kontrahentów uczestniczących w tych operacjach.
- W razie różnicy zdań co do potrzeby przeprowadzenia rewizji kompleksowej u kontrahentów jednostki kontrolowanej — ostateczną de-

cyzję w tej sprawie podejmuje minister właściwy dla organu zarządzającego rewizję w porozumieniu z ministrem właściwym dla jednostki nadrzędnej.

3. Badania, o których mowa w ust. 2, mogą w przypadkach szczególnie uzasadnionych przeprowadzać u poszczególnych kontrahentów za zgodą jednostki nadrzędnej kontrahenta również rewidenci delegowani przez jednostkę organizacyjną, która zainicjowała badanie kompleksowe.
4. Jeżeli kontrahentem jednostki rewidowanej jest jednostka gospodarki nie uspołecznionej, organ zarządzający rewizję może zwrócić się do organu finansowego, właściwego terenowo dla tego kontrahenta, z wnioskiem o zbadanie (przy ewentualnym udziale rewidenta) określonych dokumentów lub operacji, dotyczących obrotów z jednostką rewidowaną.”;
- 4) po § 20 dodaje się § 20a w brzmieniu:
- „§ 20a. Minister Finansów ustala szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania rewizji finansowo-księgowej w państwowych jednostkach organizacyjnych.”;
- 5) § 54 otrzymuje brzmienie:
- „§ 54. Zobowiązuje się Ministra Finansów do opracowania odpowiedniego aktu normatywnego regulującego sprawę samoistnych wynagrodzeń, wypłacanych za prace określone w § 47.”
- § 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy § 1 pkt 2 lit. a) obowiązują od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz